

Ein framtíðar fiskivinnupolitikkur

Oddagrein

DÓMARAKANNINGAR, lönarsamráðingar oma, eru alt spurningar, sum fær stóran týðning og eiga tí at fáa nógva og gjølla viðgerð í fjølmíðlunum. Men vit mugu tó ikki gloyma tann spurningin, sum meira enn nakar annað hevur altavgerandi týðning fyri okkum øll, ið búleikast á hesum klettum. Tað er fiskivinnan.

LØGIÐ tykist tað, at tað nettup er hesin so álvarssami spurningurin, sum fær so líttla og oftani als onga umrøðu og viðgerð millum manna og her hugsa vit serstakliga millum okkara politikarar. Hetta fingi vit prógv fyri nú um dagarnar, tá felagið Skipating skipaði fyri einum óførum tiltaki, nevniliga fyrilestrum og orðaskifti um okkara framtíðar fiskiflota og fiskivinnupolitikk. Hóast hesin fundur var almennur, so var ikki ein - IKKI EIN - politikari og lýddi á, hvat skipa- og fiskivinnukønir høvdu at bera fram.

HETTA er einki minni enn "fantastiskt". Hvat skuldi verið av størri áhuga fyri júst ein politikara og fyri onnur við enn at lurtast eftir og verið við í tjakinum um okkara felags framtíð! Hvussu vit enn kanna partabrávabýtið og hvussu vit enn takla spurningin um lönir hjá teimum ymsu bólkunum í samfelagnum, so er og verður tað fiskivinnan, sum eigur lívið í okkum so ella so. Tí má hon standa ovast.

MONG eru samd um skeivu gongdina hesi seinastu mongu árin í útbygggingini av samfelagnum. M.a. er stór ónøgd við bæði veiðitrýst og flotasamanseting. Tá hetta verður áskannað skuldi ein trúð, at allar kreftir, allar heilir, fóru at tosa og tjakast um, hvussu vit skulu tilrættaleggja framtíðina eitt nú framtíðar fiskivinnupolitikk, har millum flotan. Tiltakið hjá Skipating var ein roynd í so máta og fara vit her í blaðnum at triva í spurningar har vórðu viðgjørdir.

TAD er ógvuliga umráðandi, at vit fáa eitt breitt tjak, har ymisk sjónarmið verða lögð fram. Tað skal tí vera vón okkara, at oftani sera besøgnu og rættiliga avgjördu sjónarmiðini og metingarnar hjá John Smith fara at elva til hetta nógva saknaða orðaskifti. Er tað veruliga so, at fiskastovnamir eru so illa fyr? Er trolarflotin ein forðing fyri, at stovnamir kunnu koma fyri seg aftur? Er húkaveiðan tann, sum kann bjarga landinum? Er tað ein gongd leið nú at fara undir at byggja heilt nýggj "húkafer" til okkara grunnar og harvið skapa arbeiði á skipasmiðjunum? Eiga okkara figgingarstovnar at satsa stórar upphæddir upp á at gera alt hetta til veruleika? Eiga vit framhaldandi at hava ávíst tal av trolarum? Eiga vit at útflyta blokk, fesk fløk ella raspabør vørur? Latid okkum fáa eitt gott, lívligt og síðiligt orðaskifti um alt hetta. Í dag geva vit John Smith orðið.

Sosíalurinn

viðmerking

Lærarafelagið og verkfallið

Viðmerking til greinina í Sosíalinum 1. apríl nr. 65 undir heitinum »Ein og hvør er sær sjálvum næstur«.

Tá ið tíðindini bórast um, at fólkskúlaráðgjafar høvdu fingið lön, ringdi Randi Jacobsen frá Sosíalinum og spurdi, um tað var satt. Svarið var ja. Spurt varð so, hví Føroya Lærarafelag hevði virkað fyri at fáa lön um sínum lön hóast verkfallið. Svarað varð, at nevndin helt tað vera rætt at

spyrja okkara arbeiðsgevarar, um lönin kom ella ikki. Í hesum sambandi fullu orðini, ið sjálvandi fella mongum fyri bróstið. Óheppið sagt, viðgangi eg, men eg skilti hetta sum leyst prát, eftir at Randi hevði fingið svar uppá spurningar sínar. At hon nýtti hetta á ein so negativan hátt, sigur

bert nakað um hana sjálva. Hvi legði Randi Jacobsen ikki heldur dent á, at Føroya Lærarafelag hevur gjørt alt, tað kann fyri at stuðla teimum, sum nú eru í verkfalli. 1. Vit hava heitt á limir okkara ikki at taka upp verkfallsrætt arbeiði. 2. Vit hava somu høvuðskrøv í okkara lönarsamráð-

ingum. 3. Vit hava latið pening í Felags Verkfallsgrunnin frá 22. mars 1995.

Stórt meira hava limir okkara ikki rætt at gera.

Esmar Berg, form.

Atli P. Dam, fyrrverandi løgmaður:

Sámal Petur í Grund hevur sagt ósatt

– Nevndin í Atlantsflog noyðist at siga seg frá, sigur Atli P. Dam, samstundis sum hann vísir á, at Heri Mortensen varð koyrdur frá eftir boðum frá landsstýrismanninum

Atli P. Dam, fyrrverandi løgmaður, sigur við Sosíal, at nevndin í Atlantsflog hevur sett seg sjálva til viks, aktað harraboð og móti egnum vilja sagt stjóran, Hera Mortensen, úr starvi.

– Harvið hevur hon sagt frá sær myndugleikan at leiða felagið og goðtikið, at ein einsamallur landsstýrismáður hevur fingið sær hendan myndugleika. Og tað hevur hann ikki kvalifikatiónir til, sigur Atli P. Dam.

– Áttaná at tað er avdúkað, at landsstýrismáðurin Sámal Petur í Grund sigur ósatt, tá hann í Sosíalinum í gjár sigur, at hann hevur hvørki kravt ella kroyst stjóran úr starvi, er bert eitt í at velja hjá landsstýrismanninum og nevndini í Atlantsflog, og er tað at siga seg úr ávikavist landsstýrissessinum og nevndarsessinum.

Atli P. Dam sigur seg frá fleiri keldum, sum høvdu við

aðalfundin at gera, hava fingið váttað ávikavist av fyrstu og aðru hond, at Sámal Petur í Grund á aðalfundinum beinleiðis segði við nevndina, at hann væntaði, at nevndin fór at koyra stjóran frá, tá hon var vald av nýggjum.

– Tað, sum verri er, er at landsstýrismáðurin í hesum føri hevur latið, sum um lög-in um ráðharrastýri var farin at virka, sigur Atli P. Dam.

– Eingin landsstýrissamtíkt fyriliggur um at aleggja nevndini at koyra stjóran frá, sum landsstýrismáðurin á aðalfundinum hevur fingið tað at siggja út til. Var lög-in um ráðharrastýri farin at virka, hevði løgmaður havt litið annað val, enn at koyrt landsstýrismannin frá.

Viðari sigur Atli P. Dam, at ein nevnd, sum »desaouvarar« seg sjálva og goðtekur at hon ikki kann taka tær avgjörir, hon er vald at taka,

bert kann koma at skaða felagsins áhugamál, og heldur hann at jankasliga umrøða nevndarformansins í Sosíal-inum í gjár um at »eingin orsök fyriliggur til uppsagnina« og at »tað hevur gingið so væl« kundi bent á tað sama.

Hinvegin vísir Atli P. Dam á, at hetta er rætt, tí Atlantsflog í 1994 megnaði at gjalda fullar avdráttir upp á fimm milliónir krónur, umframt at allar rentur eru goldnar og líkviditeturin er batnaður við trimum milliónum krónum, og at nú restar einans hálvonnur millión í til fullar avskrivningar eftir nýggju partafelagslógini.

Nevndin ikki sína uppgávu vaks

– Tað er eyðsæð, at hendan nevndin ikki er kompetent at leiða Atlantsflog gjøgnum tann vandasjógv tað fer at skapa, at nevndin nú hevur

skapt misálit um felagið og letur ótryggleika koma í hjá bæði starvsfólki og viðskiftafólki, sigur Atli P. Dam.

Hann heldur, at nú stjórin er farin, kann bert eitt bjarga felagnum, og er tað ein skjót avgjörð frá nevndini um at rudda sini egnu borð og sleppa frískum kreftum framat.

– Øll vit, sum eru góð við Atlantsflog, og hava stríðst fyrri at tað skuldi liva – og Atlantsflog hevur jú vunnið tað stríðið – vóna, at nevndin sær hvønn skaða hon hevur gjørt og tuletur onnur taka við, sum vilja nýta tær heimildir, ein nevnd hevur, og gera tað arbeiði, ið ein nevnd skal, heldur enn at akta ein ósnannismann, sum rekur heilt onnur orindi, sigur Atli P. Dam at enda.

hj.

Yvirlýsing

Viðvíkjandi tíðindaskrivi frá Sjálfstýrisflokkinum hin 6. apríl í útvarpi og bløðum, har sagt verður, at tað var eitt einmælt krav frá allari samgonguni, at lönarniðurskurðurin skuldi halda fram, so leingi eingi íføkilig útlit eru fyri batnandi samfelagsbúskap, er hartil at siga, at lögtingsumboðini fyri Verkamannafylkingina, ið er partur av samgonguni, avsanna, at slík krøv eru sett av samgonguni, ið hvussu er ikki á nøkrum samgongufundi, ið undirritaðu hava verið á.

Tórshavn, 7. apríl
Ingeborg Vinther,
Kristian Magnussen og
Karl Robert Johannesen

Kunngjørt verður fyri ætt og vinum, at okkara elskaða dóttir, genta, systir, fastir, svagarinna, ommu- og abbadóttir

JOAN GAARDBO

andaðist í Íslandi 2. apríl 22 ára gomul.

Kistan fer úr heiminum í Friðrikskirkjuna leygarðagin 8. apríl kl. 18.00.

Jarðarferðin verður sunnudagin 9. apríl kl. 14.00.

Marjun, Haldor, Fjalar og Jan

Tey, ið vilja minnst Joan við blómum ella kransi, kunnu í staðin lata eina gávu á konto í Føroya Banka.